

EL LLENGUATGE

Convé que ho entenguen

S'observen encara freqüents dubtes i vacil·lacions en l'ús de les formes de la segona persona del plural del present de subjuntiu, de verbs com ara entendre, encendre, ofendre, moure, seure, treure, etc. a causa de la presència d'una *g* irregular en les formes de l'imperatiu i del subjuntiu.

Tres oracions correctes com Apreneu-ne. No encengueu foc al bosc i Convé que ho entengueu podrien servir de paradigma. Hi observem que la forma de l'imperatiu és apreneu (sense *g*) i que la forma del subjuntiu és la que presenta aquesta consonant: encengueu. Però cal tenir en compte que les oracions imperatives negatives es construeixen amb les formes del present de subjuntiu. És així que una oració com Enceneu el foc, en la seva formulació negativa esdevé No encengueu el foc. Per tot plegat, doncs, no són estranys els dubtes a què ens hem referit, que es resolen sovint en frases com No enceneu el foc (que és, en tot cas, una frase indicativa) quan, en realitat, es vol dir No encenguen el foc (imperativa) i com «Convé que ho enteneu» (incorrecte en tota ocasió) en lloc de Convé que ho entengueu.

Pero si aquest esquema sembla difícil de recordar, es pot sempre tenir en compte que les formes de segona persona del singular poden resoldre, com a guia, aquest problema: Encen el foc. No el moguis i Convé que ho entenguis són oracions que no inspiraran cap dubte a ningú. Per tant, seguint-ne l'analogia, tenim Enceneu el foc. No us mogueu i Convé que ho entengueu.

ALBERT JANE